

DANMARK ER FOR LILLE TIL STORE FORSKELLE

17 TILTAG TIL ET MERE RETFÆRDIGT SAMFUND,
HVOR DE BREDESTE SKULDRE BÆRER DE TUNGESTE BYRDER

SOCIALDEMOKRATIET

A

INDHOLDSFORTEGNELSE

ULIGHEDEN MÅ IKKE LØBE LØBSK.	4
LØNNINGERNE I TOPPEN SKAL REGULERES HÅRDERE	6
1 Meget høje lønninger skal ikke kunne trækkes fra i virksomhedsregnskabet	6
2 Strammere regler for variabel aflønning	6
3 Skærpede krav til åbenhed om aflønning	7
4 Nyt CSR-kodeks skal sikre mere ydmyghed i toppen	7
5 Tilbud om aktieordning skal være for alle medarbejdere	7
ARVEAFGIFTEN SKAL MÅLRETTES MEGET STORE ARVESUMMER	8
6 Det skattefrie bundfradrag hæves fra 289.000 kr. til 500.000 kr.	8
7 Arv over 3 mio. kr. skal beskattes med 30 pct.	8
8 Skatterabatten for virksomhedsarvinger rulles tilbage	9
HØJERE SKAT PÅ STORE FORMUEINDKOMSTER	10
9 Afskaffelse af topskatte-rabatten for kapitalindkomst	11
10 Tilbagerulning af skattelettelsen på høje aktieindkomster	11
11 Ingen forhøjelse af loftet for aktiesparekontoen	11
12 Ingen forhøjelse af investorfradrag	12
STYRKELSE AF DEN DANSKE MODEL	13
13 Oprettelse af et permanent arbejdsmarkedsråd til styrkelse af den danske model	13
INTERNATIONAL INDSATS MOD STIGENDE ULIGHED	15
14 Europæisk bund under selskabsskatten	15
15 Ny skat på finansielle transaktioner	16
16 Danmark i front med ny skat på IT-giganter	16
17 Styrket indsats mod skattesnyd	17
PROVENU OG FORDELINGSVIRKNING	18

ULIGHEDEN MÅ IKKE LØBE LØBSK

Vores samfund bygger på tillid.

Derfor tør vi gå sammen om de store opgaver: fødestuer, folkeskoler, folkepension. Om børnene og bedsteforældrene. Og om hinanden. De fleste får den rette hjælp. En ordentlig behandling, hvis man bliver syg eller mister sit arbejde. Muligheder, uanset hvem man er, hvor man kommer fra og hvor man bor.

Og vores samfund baserer sig på en relativ stor lighed. Vi har bygget et samfund, hvor få har for meget, og færre for lidt. Det er ikke kun retfærdigt. Det har også gjort Danmark til et af verdens rigeste samfund. Vi har vist, at der ikke behøver at være et modsætningsforhold mellem velfærd og gode vilkår for lønmodtagere på den ene side – og erhvervslivets vilkår og evne til at skabe vækst på den anden side.

Vores opskrift er enkel: Vi har bedt de bredeste skuldre bære de tungeste byrder. Og vi stoler på, at alle bidrager med det, de kan – og vi forventer, at de gør det.

Er det stadig sådan?

Det er mange år siden, at John Mogensen sang om Dybbøl Mølle, der maler helt af helvede til: "Bare tegnedrengen er i orden, kan man få det, som man vil".

Det er som om, det er mere aktuelt end nogensinde før.

Når få i toppen stikker af fra resten. Når nogle store banker svigter deres samfundsansvar. Når myndighederne sover i timen. Så smuldrer den tillid, der er forudsætningen for vores danske samfundsmodel. Og når forskellene vokser sig for store, så bliver sammenhængskraften i vores samfund mindre.

Blot i de senere år er det blevet meget tydeligt, når vi ser ud over Danmarks grænser.

Det handler ikke kun om, at nogle få mennesker tjener meget mere end andre. Men at store dele af befolkningerne i en række vestlige lande står med færre valgmuligheder og en dårligere udsigt for deres børns fremtid, end de selv har haft.

Den danske samfundsmodel er i sig selv et solidt værn mod den galoperende ulighed, vi ser mange andre steder i verden. Alligevel er det også et dansk fænomen, at uligheden stiger, og at en gruppe af de mest velstillede stikker af fra fællesskabet.

Et par eksempler bør mane til eftertanke:

Hvad får du i løn? Det er de færreste, der mener, at man skal have fuldstændig samme løn, uanset hvilken stilling man har. Men lønforskelle kan også blive for store. Det er en bekymrende udvikling, når en direktør i en af landets 100 største virksomheder nu tjener 17 gange mere end en almindelig medarbejder. Det er næsten en fordobling af lønforskellen siden årtusindeskiftet. Og på bare 10 år er formuerne mere end tredoblet for de 50 rigeste danskere.

Får du større indtægter fra aktier end ved at gå på arbejde? Så tilhører du sandsynligvis en meget privilegeret gruppe af danskere. Og indkomsterne fra formue er meget ulige fordelt. Halvdelen af al formueindkomst – det vil blandt andet sige aktier – går til den rigeste én procent af danskerne. Her er forskellene blevet fordoblet på tyve år.

Hvor bor du? Selvom Danmark er et lille land, så er der markante forskelle, når vi sammenligner de 25 områder i Danmark, hvor man tjener mest, med de 25 områder, hvor man tjener mindst. I den ene ende er indkomsten i gennemsnit 412.000 kr. om året, mens indkomsten i den anden ende er

192.000 kr. om året. Indbyggerne i de mest velstillede postnumre tjener altså mere end dobbelt så meget som indbyggerne i de fattigste postnumre. Igen er der tale om, at forskellene er næsten fordoblet på et par årtier.

Må der være forskelle? Ja. Må de blive for store? Nej.

Derfor foreslår Socialdemokratiet nu en række initiativer, der skal øge retfærdigheden i Danmark. Og samtidig modvirke den udvikling, der ellers underminerer vores tillid og sammenhængskraft.

Vi vil regulere lønningerne i toppen hårdere. Det skal blandt andet ikke være muligt, at meget høje lønninger kan trækkes fra i virksomhedernes regnskab, som det ellers er muligt i dag.

Vi vil målrette arveskatten til de mest velstillede. De fleste danskere efterlader sig mindre end en halv million, når de dør. Det bør arvinger ikke betale skat af. Til gengæld skal skatten øges for dem, der arver meget store formuer.

Vi vil øge skatten på indkomster fra formue. I dag får man de facto en skatterabat, hvis man tjener sine penge på f.eks. udlejningsejendomme og obligationer frem for almindelig løn. Det tilgodeser de absolut mest velstillede, og det vil vi ændre.

Derudover foreslår vi, at der nedsættes et permanent arbejdsmarkedsråd, som kan styrke rammerne om den danske model.

For når vi taler om ulighed i Danmark, så handler det ikke så meget om den brede middelklasse. Til forskel fra f.eks. USA, så har lønmodtagerne i Danmark mærket, at samfundet er blevet rigere. Når velstanden er steget, har det – takket være stærke fagforeninger – udmøntet sig i større lønninger. Det er da også kun retfærdigt, fordi de økonomiske fremskridt i høj grad skyldes, at medarbejderne er blevet mere produktive.

De lande, hvor uligheden er steget mest, er også de lande, hvor organiseringsgraden er faldet mest. Og derfor er der heller ingen garanti for, at danske lønmodtagere også i fremtiden vil få del i den velstand, de selv er med til at skabe. Det kræver ikke mindst, at opbakningen til fagforeningerne forbliver høj.

At imødegå den stigende ulighed kan ikke kun gøres nationalt. Det kræver et større internationalt samarbejde og vilje til politisk at regulere markedet på tværs af grænser. Derfor fremlægger vi også en række initiativer, der skal styrke den internationale indsats mod stigende ulighed. Blandt andet foreslår vi en europæisk bund under selskabsskatten, en ny skat på finansielle transaktioner og en ny skat på IT-giganter.

Der er et politisk valg: Hvor vi bør vælge at styrke den socialdemokratiske ligning mellem tryghed, tillid og retfærdighed på den ene side – og en vækstskabende erhvervspolitik på den anden side, der udvinder de bedste sider af kapitalismens entreprenørskab og kraft.

Det er den bedste opskrift på både at skabe økonomisk fremgang og en mere social retfærdig udvikling. Og det er netop meningen med de forslag, vi nu lægger frem: At styrke den samfunds-kontrakt, der har gjort Danmark til et af de mest rige og retfærdige lande i verden.

Mette Frederiksen
Formand for Socialdemokratiet

LØNNINGERNE I TOPPEN SKAL REGULERES HÅRDERE

I en række lande ser vi, at velstanden koncentrereres omkring en meget privilegeret samfundselite. Det truer både sammenhængskraften, den økonomiske vækst og samfundets stabilitet. Her opstår der en kløft mellem en lille gruppe af meget rige mennesker og den øvrige del af befolkningen.

Det kalder på politisk handling. For markedskræfterne har i store dele af verden vist sig ude af stand til at regulere sig selv. Sådant skal det ikke ende i Danmark. Og hvis ikke vi udviser rettidig omhu, risikerer vi, at tilliden og opbakningen til de bærende samfundsinstitutioner svækkes.

1 Meget høje lønninger skal ikke kunne trækkes fra i virksomhedsregnskabet

I år 2000 fandtes der ikke ét eneste stort selskab i Danmark, hvor direktøren tjente mere end 40 gange så meget som den almindelige medarbejder. Bare femten år efter er der ni store virksomheder, hvor direktøren tjener mere end 40 gange så meget som den almindelige medarbejder. Derfor finder Socialdemokratiet det nødvendigt med lovgivning for at regulere den skæve lønudvikling i særligt de store selskaber.

Socialdemokratiet foreslår:

- **En grænse for, hvornår lønsummen ikke længere kan trækkes fra virksomhedsoverskuddet.** Virksomheder kan i dag fraregne lønudgifter forud for opgørelse af overskuddet. Konkret foreslås en grænse på 10 mio. kr. Det vil sige, at den del af lønsummen (inkl. pension og bonus), der overstiger grænsen, indregnes som overskudsdisponering. Dermed skal virksomheden svare selskabsskat af al løn over 10 mio. kr. pr. medarbejder.

2 Strammere regler for variabel aflønning

Finanskrisen viste med al tydelighed, at variabel aflønning kan give forkerte incitamenter. Vi så f.eks., at udlånsvæksten steg eksplosivt i banker med bonus- og optionsprogrammer, hvilket gjorde hele økonomien mere sårbar for økonomiske tilbageslag. Den sammenhæng er beskrevet nærmere i hovedrapporten om finanskrisens årsager, også kendt under navnet 'Rangvid rapporten'.

Det har med andre ord store samfundsmæssige omkostninger, når virksomheder anvender aggressive bonusprogrammer. Det truer ikke alene den enkelte virksomhed, men også stabiliteten i samfundet, hvis lønningerne bidrager til, at der tages for store risici.

Socialdemokratiet foreslår:

- **En skærpelse af reglerne om variabel aflønning.** Fremover må maksimalt 20 pct. af lønnen udgøres af variabel aflønning, som eksempelvis aktier, optioner, bonusser eller andet. Dermed er der tale om en skærpelse sammenlignet med i dag, hvor loftet på 20 pct. alene gælder for, hvor stor en andel af medarbejderes løn, der kan udbetales som medarbejderaktier til aktieindkomstbeskatning. Med forslaget udvides loftet til at omfatte alle typer af variabel aflønning.

3 Skærpede krav til åbenhed om aflønning

I dag er reglerne om, hvad der skal offentliggøres, når virksomheder benytter variabel lønning, utilstrækkelige. Der er f.eks. ikke krav om offentliggørelse af de konkrete præstationsmål, som kan udløse ekstrabetaling – selv ikke i børsnoterede virksomheder.

Den manglende gennemsigtighed muliggør, at bestyrelse og direktion kan belønne hinanden, uden at aktionærer og omverden får den nødvendige indsigt. Ligeledes fremgår det ikke altid klart i virksomhedernes regnskaber, hvordan de aflønner deres medarbejdere, samt hvilke fremtidige forpligtelser – f.eks. i form af købs- og tegningsretter – der i et givent regnskabsår er indgået.

Socialdemokratiet foreslår:

- **De virksomheder, som ønsker at anvende variabel aflønning, skal klart gøre opmærksom på dette.** Omkostningerne til diverse optionsprogrammer, bonusser eller andet skal fremgå direkte af regnskabet, ligesom alle betingelser for de variable løndele skal være offentligt tilgængelige.

4 Nyt CSR-kodeks skal sikre mere ydmyghed i toppen

På en række områder ser vi, at danskerne træffer mere aktive, politiske forbrugsvalg. Det gælder f.eks. fairtrade og økologi. Samme idé kan overføres til spørgsmålet om retfærdig aflønning af virksomhedernes medarbejdere, så det bliver lettere for forbrugerne at træffe oplyste valg.

I mange brancher benytter man et såkaldt CSR-kodeks. Det er kort sagt betegnelsen for virksomhe-

dens arbejde med sociale og samfundsmæssige hensyn.

Socialdemokratiet foreslår:

- **Staten skal i samarbejde med erhvervslivet udarbejde et nyt CSR-kodeks for løn.** Det skal være frivilligt at tilmelde sig CSR-kodekset og det er svært at forestille sig, at langt de fleste virksomheder ikke ville tilmelde sig sådan et kodeks.

5 Tilbud om aktieordning skal være for alle medarbejdere

Regeringen har som en del af Erhvervs- og Iværksætteraftalen slækket på kravene for, hvornår der kan tilbydes aktieløn til gunstige skattefordele. Der er indført en ny maksimalgrænse på 20 pct. af lønnen for alle virksomheder under forudsætning af, at 80 pct. af virksomhedens ansatte tilbydes aktieløn under ordningen. Det betyder, at virksomheder kan iværksætte medarbejderaktieprogrammer uden at tilbyde ordningen til hver femte medarbejder.

Socialdemokratiet foreslår:

- **Reglerne for, hvor stor en andel af virksomhedens ansatte, der skal tilbydes aktieløn, skal strammes.** Derfor skal samtlige af virksomhedens ansatte have muligheden for at anvende ordningen i de virksomheder, der tilbyder aktieløn.

ARVEAFGIFTEN SKAL MÅLRETTES MEGET STORE ARVESUMMER

Ulighed er stigende i alle de lande, vi normalt sammenligner os med. Særligt formuerne er meget skævt fordelt. 42 mennesker ejer lige så meget som den fattigste halvdel af verdens befolkning. Også herhjemme er formuerne mere skævt fordelt end lønindkomst.

Udviklingen går den forkerte vej, selvom vi fortsat ikke er blandt de lande, hvor formueuligheden er størst. Det er med til at trække vores samfund skævt og øge usikkerheden. Sådan et Danmark ønsker vi ikke.

Vi ønsker ikke et samfund, hvor velstand og privilegier nedarves i stadig større omfang. Derfor skal det ikke være sådan, at det bedre kan betale sig at arve penge fra rige familiemedlemmer end at gå på arbejde. To ud af tre afdøde efterlader sig mindre end 500.000 kr. Derimod er det kun omkring 7 pct. af befolkningen, der efterlader sig mere end 3 mio. kr. Til gengæld tegner lige netop denne gruppe sig for ca. halvdelen af den samlede efterladte formue. Eller sagt med andre ord: Ser vi på alle afdøde danskere i f.eks. 2017, så efterlod de 7 pct. rigeste ligeså meget formue, som alle de andre efterlod sig tilsammen.

6 Det skattefrie bundfradrag hæves fra 289.000 kr. til 500.000 kr.

Fremover skal færre almindelige lønmodtager omfattes af arveafgift.

Socialdemokratiet foreslår:

- **Det skattefrie bundfradrag hæves fra de nuværende 289.000 kr. til 500.000 kr.** Næsten to ud af tre afdøde danskere efterlader sig mindre end ½ mio. kr., og de efterladte vil dermed ikke skulle betale arveafgift.

7 Arv over 3 mio. kr. skal beskattes med 30 pct.

Fremover skal dem, der arver allermest, bidrage lidt mere til fællesskabet.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At der indføres en ny og højere skattesats for meget store arvesummer.** Fremover skal arvesummer over 3 mio. kr. beskattes med 30 pct.

ARVEAFGIFTEN I DANMARK OG UDLANDET

Arveafgift – også kaldet boafgift – er karakteriseret ved, at afgiften beregnes under ét af den samlede arvebeholdning. Arvebeholdningen er de samlede værdier, som en afdød efterlader sig. Afgiften betales af boet før udlodning af arven til arvingerne. I Danmark betales 15 pct. af den samlede arvebeholdning ud over bundfradraget på 289.000 kr.

I en række lande omkring os har man progressiv arveafgift. Eksempelvis har USA 12 forskellige skattesatser. Den laveste skattesats er 18 pct., mens den højeste er 40 pct. Også Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Holland og Belgien har progressive skattesatser for arv på helt op til 45 pct.

8 Skatterabatten for virksomhedsarvinger rulles tilbage

Vi skal sikre gode vilkår for at drive virksomhed i Danmark. Det gælder også vilkårene for familieejede virksomheder. De leverer et vigtigt bidrag til samfundet og skaber arbejdspladser i alle dele af landet.

Vores skattesystem må ikke stå i vejen for, at gode og veldrevne danske virksomheder kan fortsætte produktionen. Derfor ønsker Socialdemokratiet at fremme muligheden for at opretholde produktion og arbejdspladser i Danmark, når en virksomheds-ejer giver stafetten videre til næste generation.

Det er også derfor, at Socialdemokratiet under sidste regeringsperiode tog initiativ til at fremme vilkårene for overdragelse af virksomheder til fondseje. Med forslaget kan der i forbindelse med generationsskifte eller arv stiftes en fond, som skal overtage en virksomhed, der hidtil har været i familiens eje. Overdragelsen sker uden, at der betales skat af virksomhedens værdi. Det er en fornuftig ordning, fordi medarbejdere, såvel som lokalsamfund, med fondskonstruktionen får en garanti for, at virksomheden fortsætter i samme form.

Løsningen med bedre skattevilkår for overdragelse af virksomheder til fondseje er en vigtig årsag til, at Socialdemokratiet er imod regeringens målrettede lempelse af arveafgiften for virksomhedsarvinger. Lempelsen blev gennemført sidste år og indføres gradvist frem mod 2020. Det vil medføre en samlet omkostning for statskassen på 1 mia. kr.

Regeringens skattelettelse vil ikke forbedre vilkårene for at drive virksomhed i Danmark. Faktisk mener flere økonomer, heriblandt De Økonomiske Vismænd, at skattelettelsen kan mindske Danmarks produktivitet. Det er alene en skattelet-

telse til dem, der har mest. Ikke en styrkelse af Danmarks konkurrenceevne.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At rulle regeringens ensidige skattelettelse til rige virksomhedsejere tilbage.** Så arveafgiften på virksomhedsarvinger og den almindelige arveafgift igen sidestilles. Det er uretfærdigt, at dem der i forvejen har mest, begunstiges endnu mere i vores skattesystem.

HØJERE SKAT PÅ STORE FORMUEINDKOMSTER

Uligheden stiger herhjemme. Særligt indkomsten fra formuer bliver mere og mere skævt fordelt. Alene henover de seneste to årtier, har den rigeste procent af danskerne næsten fordoblet deres andel af den samlede indkomst fra aktier, lejeindtægter og lignende. Det er ikke små bevægelser, men ganske afgørende forandringer af den indkomststruktur vi har været vant til herhjemme.

Det kalder på politisk handling. Ikke mindst fordi den skæve udvikling er drevet frem af politiske beslutninger. Det tydeligste eksempel er Lars Løkkes Forårspakke 2.0 fra 2009. Det der i folkemunde kaldes "Rødvinsreformen". Det gør man, fordi pakken indeholdt skattelettelse, som med kirurgisk præcision begunstigede de absolut rigeste i samfundet. I særdeleshed dem der bor langs Strandvejen nord for København.

"Rødvinsreformen" blev gennemført i årene lige efter finanskrisen. En krise fremprovokeret af spekulation og grådighed. Og en krise som almindelige lønmodtagere intet ansvar havde for. Her var Lars

Løkkes krisemedicin at give massive skattelettelse i toppen, hvor de rigeste 100 mennesker fik en årlig skattelettelse på 2,7 mio. kr. per person i gennemsnit.

Men "Rødvinsreformen" blev ikke sidste kapitel i historien om skæve skattelettelse. Så sent som efteråret 2017 gennemførte regeringen sammen med Dansk Folkeparti og De Radikale, en erhvervs- og iværksætteraftale. Selvom formålet med aftalen var at styrke dansk erhvervsliv, indeholdt aftalen skjulte skattelettelse til de rigeste. De 100 rigeste fik en skattelettelse på mere end 140.000 kr.

LARS LØKKES RØDVINSREFORM

Skattereformen "Forårspakke 2.0" er fra maj 2009. Reformen indeholdt en række skattepolitiske forslag. Samlet set blev der med aftalen givet indkomstskattelettelse for 28½ mia. kr. og fortrinsvist til de mest velstillede.

De elementer, som førte til den største skattelettelse til de rigeste var:

- En sænkning af beskattningen af positiv nettokapitalindkomst fra maksimalt 59 pct. til ca. 52 pct. Året efter sænkede regeringen skatten på kapitalindkomst yderligere ved, at indføre et særskilt skatteloft for positiv nettokapitalindkomst på 42 pct. Skatteloftet for kapitalindkomst

omfatter en række typer af formueindkomst. I hovedreglen er al indkomst, som ikke er løn- eller aktieindkomst omfattet af loftet. Det drejer sig blandt andet om renteindtægter, lejeindtægter, indtægter fra ejendomssalg eller lignende.

- Nedsættelse af den højeste aktieindkomstskat. Før reformen var skattesatsen 45 pct. for meget høje aktieindkomster. Med reformen sænkedes skatten til 42 pct.

Skatteministeriet oplyste i forbindelse med skattepakken, at de rigeste 100 personer fik en årlig skattelettelse med reformen på 2,7 mio. kr.

9 Afskaffelse af topskatte-rabatten for kapitalindkomst

Den daværende VK-regering indførte med virkning fra 2010 en topskatteabat for kapitalindkomst.

Det har den konsekvens, at man beskattes lavere af indkomst fra ejendomsudlejning, renteindtægter m.v. end af lønindkomst. Dermed kan det rent skattemæssigt bedre betale sig at spekulere og udleje ejendomme end at gå på arbejde. Det er en skævvridning, som Socialdemokratiet er imod.

Konkret indførte VK-regeringen et selvstændigt skatteloft for kapitalindkomst. Skatteloftet for kapitalindkomst betyder, at skatten på kapitalindkomst aldrig kan overstige 42 pct., mens der er et loft på skatten for lønindkomst på ca. 52 pct.

Samtidig er der tale om en målrettet topskattelettelse for en meget lille privilegeret gruppe mennesker. Faktisk er det under en ½ pct. af befolkningen, som har så høj en kapitalindkomst, at de skal betale topskat af den.

Kapitalindkomst omfatter alle former for renteindtægter, lejeindtægt fra en række boligformer, kursgevinster fra f.eks. obligationer mv. Derudover omfatter kapitalindkomst også beregnet kapitalafkast i selvstændig erhvervsvirksomhed samt overskud ved skibsanpartier. Kapitalindkomst omfatter ikke aktieindkomst, afkast af pensionsopsparinger eller salg af egen bolig. Aktieindkomst beskattes med en særlig aktieavancebeskatning. Afkast på pensionsopsparing beskattes med pensionsafkastskatten (PAL-skatten).

Socialdemokratiet foreslår:

- **At afskaffe topskatte-rabatten for kapitalindkomst.** Forslaget betyder, at beskatningen af lønindkomst og kapitalindkomst harmoniseres, som det var tilfældet før Forårspakke 2.0. Der skal ikke

gives topskatteabat for store formueindkomster. Forslaget har ingen betydning for indkomst fra salg af egen bolig, som fortsat vil være skattefri. Forslaget har heller ikke betydning for pensionsopsparinger, aktieindkomst samt lønindkomst.

10 Tilbagerulning af skattelettelsen på høje aktieindkomster

Før Forårspakke 2.0 var skattesatsen for meget høje aktieindkomster 45 pct. Med reformen blev satsen sænket til 42 pct. For aktieindtægter under ca. 50.000 kr. blev skattesatsen sænket til 27 pct.

Det er ca. 1-2 pct. af befolkningen, som har aktieindkomst over 50.000 kr. og dermed betaler den højeste sats. Den lempelse, der blev foretaget med reformen i 2009, er derfor en skattelettelse som næsten udelukkende gavner den rigeste ene pct.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At den højeste skattesats for aktieindkomst igen skal være 45 pct.,** ligesom den var før 2009. Den lave skattesats for aktieindkomster under ca. 50.000 kr. fastholdes derimod på 27 pct. som i dag. Forslaget har ingen betydning for pensionsopsparinger, som er beskattet efter andre regler. Forslaget har heller ikke betydning for de ca. 1 mio. danskere, som har aktieindkomst under progressionsgrænsen på 53.000 kr.

11 Ingen forhøjelse af loftet for aktiesparekontoen

Med erhvervs- og iværksætteraftalen blev der indført en aktiesparekonto. Kontoen går ud på, at personer kan placere opsparing i noterede aktier

til en lavere beskatning end den gældende aktieindkomstbeskatning.

Socialdemokratiet har været fortalere for sådan en model, fordi det kan udbrede aktieejerskab til flere almindelige danskere, som ikke lever af deres investeringsaktiviteter. Det giver mulighed for, at også lønmodtagere kan øge deres ejerandel i danske selskaber for derved at få en større del af virksomhedernes afkast.

Aktiesparekontoen er indført med et loft på 50.000 kr. Men aftalepartierne afsatte finansiering til en forhøjelse af loftet, så der kan opnås en lavere beskatning af aktiebeholdninger på op til 200.000 kr. I praksis er det ganske få danskere, som har så mange frie midler, at de vil kunne gøre brug af den fulde skattefordel, der ligger i aktiesparekontoen.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At loftet på 50.000 kr. fastholdes**, så aktiesparekontoen fortsat er målrettet almindelige lønmodtagere fremfor dem, der i forvejen investerer meget i aktier.

12 Ingen forhøjelse af investorfradrag

Med erhvervs- og iværksætteraftalen blev der indført et investorfradrag. Investorfradraget betyder, at der kan opnås et fradrag i den personlige indkomst for direkte indskud i små og mellemstore virksomheder, som ikke er børsnoterede. Socialdemokratiet støtter ideen om at skabe bedre skatteforhold for investorer, der investerer penge i iværksættere.

Derfor bakker Socialdemokratiet også op om det investorfradrag, som vil være gældende i årene fremover. Men partierne bag aftalen er blevet enige om at fordoble det maksimale investeringsbeløb, man kan fradrage fra 2023 og frem. I årene til og med 2022 kan man fradrage halvdelen af beløbet op til 400.000 kr., mens partierne ønsker at hæve beløbet til 800.000 kr. fra 2023. Hvis forhøjelsen gennemføres, vil det give en skattelettelse på 120.000 kr. ved investeringer på 800.000 kr. i

små unoterede virksomheder. Det vil betyde, at de allerrigeste får en skattelettelse, fordi det er dem, der laver de investeringer i dag.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At loftet over investorfradraget på 400.000 kr. fastholdes** for ikke at begunstige de mest velstillede yderligere.

STYRKELSE AF DEN DANSKE MODEL

I Socialdemokratiet mener vi, at den bedste danske opfindelse er Danmark. Det gælder også vores arbejdsmarkedsmodel, som er kendetegnet ved en høj organisationsgrad. Både for arbejdsgivere og arbejdstagere.

Betydningen af modellen er ikke til at tage fejl af. I modsætning til mange andre lande, som vi normalt sammenligner os med, har danske lønmodtagere fået en fornuftig andel i den velstandsfremgang, som de selv har bidraget til. Det skyldes, at både lønmodtagere og virksomheder organiserer sig og insisterer på at gå forhandlingens vej.

At finde hinanden i kompromisser, som på én og samme tid tager hensyn til samfundets sammenhængskraft og til vores konkurrenceevne. Sådan er arbejdsmarkedet blevet reguleret i godt og vel 100 år.

Arbejdsmarkedsmodellen – og i særdeleshed fagforeningernes arbejde for at sikre gode løn- og arbejdsvilkår – er en del af forklaringen på, at Danmark i international sammenhæng ligger i toppen. I Danmark er formueuligheden steget langt mindre end i de lande, vi normalt sammenligner os med. Blandt andet fordi lønmodtagerne gennem overenskomster er sikret pensionsbidrag. I et sådan omfang, at lønmodtagerne tilsammen nu ejer ca. 4.000 mia. kr. i pensionsformue.

Vi har heller ikke et stort lavtlønsarbejdsmarked som i Storbritannien, USA og Tyskland. Igen er forklaringen, at størstedelen af arbejdsmarkedet er omfattet af overenskomster, som sætter rammerne for løn- og arbejdsvilkår.

Så selvom vores model har mange år på bagen, leverer den stadig den dag i dag. Det gør den, fordi lønmodtagerne bakker op om den. Mere end to ud af tre lønmodtagere er medlemmer af en fagforening og derfor kan de gode resultater fastholdes og udbygges.

Men desværre er organisationsgraden vigende på visse områder. Det udfordrer ikke bare stabiliteten på arbejdsmarkedet, men også den retfærdige fordeling af værdierne i samfundet. Uden stærk organisering i lønmodtagerorganisationer vil evnen til at forhandle gode resultater for lønmodtagerne svækkes.

Det er en udvikling, som er svær at påvirke fra Christiansborg. Det ligger i selve modellen, at forhold på arbejdsmarkedet skal afklares af parterne – ikke af folkevalgte politikere. Derfor skal vi fra politisk hold være varsomme med direkte indblanding i vilkårene for partsarbejdet på arbejdsmarkedet.

Det betyder ikke, at vi slet intet kan gøre. For sandheden er, at politik i et vist omfang sætter de overordnede rammer for, hvordan den danske arbejdsmarkedsmodel virker. Det drejer sig om alt fra reglerne om dagpenge, arbejdsmarkedspolitik, skattelovgivning, virksomhedslovgivningen, pensionsregler, uddannelsespolitik og meget mere.

13 Oprettelse af et permanent arbejdsmarkedsråd til styrkelse af den danske model

Det er både en fordel for danske lønmodtagere og danske virksomheder, at arbejdsmarkedet i vid udstrækning reguleres af parterne selv. Det ændrer imidlertid ikke på, at lovgivningen på mange områder har indflydelse på rammerne for arbejdsmarkedet. Det stiller store krav til en meget tæt koordination mellem lovgiverne og arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne. Socialdemokra-

tiet ønsker at bevare og styrke den danske model. Det er helt afgørende, at samfundet bakker op om den danske arbejdsmarkedsmodel og sikrer organisationerne på arbejdsmarkedet ordentlige vilkår. Ikke mindst fordi arbejdsgivere og arbejdstagere i fællesskab løfter en række væsentlige samfundsmæssige opgaver.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At der oprettes et permanent arbejdsmarkedsråd, som har til hovedformål at styrke rammerne omkring den danske model.** Rådet skal selvfølgelig bestå af arbejdsmarkedets parter samt repræsentanter fra det politiske system. Rådet skal både fungere som et rådgivende organ for relevante myndigheder og tage selvstændige initiativer til at belyse centrale udviklingstendenser på arbejdsmarkedet. Konkret skal rådet kunne gennemføre undersøgelser og analyser af udfordringer og udviklingsmuligheder for den danske arbejdsmarkeds- og aftalemodel, blandt andet ved inddragelse af arbejdsmarkedsekspertes mv. Rådet skal endvidere arbejde efter en række forudbestemte pejlemærker, herunder at:
 - **Sikre en fortsat høj organisationsgrad** – både på arbejdsgiver- og arbejdstagersiden.
 - **Modvirke pres på løn- og arbejdsvilkår i nedadgående retning** som konsekvens af stigende globalisering og konkurrence.
 - **Fremme produktivitetstigninger** gennem blandt andet mere omfattende efter- og videreuddannelsesaktivitet.

INTERNATIONAL INDSATS MOD STIGENDE ULIGHED

Uligheden i Danmark er fortsat lav i international sammenhæng. Årsagerne til dette er mange, men skyldes først og fremmest stærke fagforeninger, der har sikret gode løn-, arbejds- og pensionsforhold for danske lønmodtagere.

Men Danmark er et lille land, og når vi kigger ud i verden, kan vi se, at udviklingen går den forkerte vej. Og om vi vil det eller ej, bliver vi påvirket af verden omkring os. Også derfor er vi imod, at uligheden på verdensplan tager til.

Når 42 mennesker ejer lige så meget som halvdele af befolkningen. Når nogle af de rigeste systematisk undergraver nationers økonomi, ved at placere stadig større summer i skattely. Når virksomheder skattespekulerer, for at slippe så billigt som muligt. Når nye virksomhedsformer udfordrer hele vores skattestruktur. Ja, så er der brug for internationale løsninger. Danmark kan ikke løse de problemer alene.

Derfor må vi sætte os i spidsen internationalt for at finde løsninger. Løsninger som genopretter den retfærdighed, som er forudsætningen for en stabil udvikling i verden. For sandheden er, at stigende ulighed og uretfærdig fordeling af ressourcerne vil slå benene væk under vores samfund, demokrati og økonomi.

Vi socialdemokrater har kendt til sammenhængen længe. Vi ved, at økonomisk retfærdighed er forudsætningen for, at demokratiet trives. Allerede i årene efter 2. verdenskrig var erkendelsen klar. I arbejdsprogrammet Fremtidens Danmark fra 1945 står der:

»Det danske Folk er kommet til at elske de demokratiske Friheder som aldrig før. Men rammes store Dele af Befolkningen af de Lidelser, en permanent Arbejdsløshed medfører - og kan Demokratiet ikke

løse de sociale Problemer, da maa man være forberedt paa, at haardt ramte Medborgere føler Fristelse til at prøve andre Veje. Men den Situation bør aldrig opstaa. Demokratierne maa vise, at de ikke alene kan vinde Krige, men at de ogsaa kan skabe social Tryghed.«

Verden af i dag viser med alt skræmmende tydelighed, at socialdemokraterne i efterkrigstidens Danmark havde ret. Hvis ikke demokratiet kan skabe social tryghed og fremskridt, vil flere borgere vælge at gå andre veje.

Og erkendelsen virker til langsomt at indfinde sig i alle samfundslag i disse år. Selv verdenseliten i Davos taler nu i seriøse vendinger om, at uligheden udgør en alvorlig trussel mod vores samfund. Men spørgsmålet er, om de er klar til at tage problemerne så alvorligt, at de vil handle på dem. I tide vel at mærke.

Situationen er uholdbar, og der må internationale løsninger til. Danmark skal gå forrest i det arbejde.

14 Europæisk bund under selskabsskatten

Der foregår i øjeblikket en uheldig konkurrence mellem EU's medlemslande, hvad angår niveauet for selskabsskat. Eksempelvis har både Holland, Sverige og Storbritannien meddelt, at de vil sænke selskabsskatten inden for de kommende år.

Det er en uhensigtsmæssig situation, at selskabsskatteniveauet på den måde er blevet et konkurrenceparameter. Selskabsskattelettelser favoriserer udelukkende virksomheder med overskud, mens virksomheder, der er i færd med at etablere sig, og som har store investeringsprojekter eller lignende, ingen nytte får af skattesænkelse. Ligeledes medfører EU-medlemslandenes konkurrence om selskabsskatteniveauet at finansieringen af de europæiske velfærdssamfund smuldrer.

Socialdemokratiet foreslår:

■ **At der indføres en minimumsgrænse for selskabsskattesatsen i EU.**

Minimumssatsen skal sikre, at de europæiske lande ikke ender i et ræs mod bunden, hvor landene bliver tvunget ud i yderligere skattesænkninger for at kunne tiltrække og fastholde virksomheder og arbejdspladser.

15 Ny skat på finansielle transaktioner

Den finansielle sektor udgør en stadig større del af økonomien. Særligt de meget kortsigtede handler er i vækst. Udviklingen er problematisk, særligt fra et ulighedsperspektiv. Blandt andet fordi kortsigtede handler øger sandsynligheden for nye økonomiske kriser. Selv bankverdenen anerkender efterhånden, at spekulation fører til øget ustabilitet og flere kriser. Den seneste finanskrisen viste med al tydelighed, at det ikke var bankerne og finansfolkene selv, der endte med den største regning efter krisen. Men ganske almindelige lønmodtagere.

Derudover er de mange kortsigtede sekundhandler først og fremmest et investeringsinstrument, som anvendes af velstillede investorer. Lønmodtagernes pensionsformuer er eksempelvis investeret i aktier, obligationer og stabile alternativer, som for eksempel ejendomme og vindmøller. Fællesnævneren for disse typer af investeringer er, at det er investeringer, der foretages med et længere tidsperspektiv. Dermed får investeringerne tid til at arbejde og omsættes i

f.eks. arbejdspladser eller reelle, fysiske investeringer i maskiner, IT eller andet. Anderledes forholder det sig for eksempelvis med derivater. Derivater er konstruerede, finansielle produkter, hvor investeringerne muligvis aldrig ender i den reale økonomi.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At der indføres en skat på finansielle transaktioner i europæisk regi.** En sådan skat vil bidrage til et værn mod, at vi bliver kastet ud i nye finansielle kriser som følge af overdreven spekulation på de finansielle markeder. Konkret skal Danmark tilslutte sig det forstærkede samarbejde i EU på området.

16 Danmark i front med ny skat på IT-giganter

Det danske samfund er bygget op om et grundlæggende retfærdighedsprincip. Det gælder også for vores skattelovgivning. Uanset hvilken type virksomhed man driver, og uanset hvem man er, skal man bidrage til fællesskabet. Kun hvis skattesystemet forbliver retfærdigt, kan vi opretholde opbakningen til, og troen på, at kollektivt finansieret velfærd er godt for alle dele af samfundet.

Men retfærdigheden udfordres, og finansieringen af vores fælles velfærd udhules, af den ekstremt lave selskabsskattebetaling fra digitale virksomheder. Det er en uholdbar situation.

På trods af de digitale selskabers milliardstore overskud har selskaberne fortsat forbløffende lave skattebetalinger. Eksempelvis betaler 25 af de allerstørste selskaber kun 109 mio. kr. i dansk selskabsskat. Det er det samme som Aalborg Portland betaler alene.

Erkendelsen af, at der må nye skatteværtøjer til, udbredes hastigt. Særligt i Europa, hvor blandt andet Storbritannien har markeret sig med en klar retning for arbejdet med beskatning af den digitale økonomi. Den britiske regering slog sidste år fast, at den vil arbejde sammen med andre

lande om at indføre en digital skat. Skulle det vise sig umuligt at sikre opbakning til multilaterale løsninger, er den britiske regering imidlertid klar til at tage ensidig handling.

Socialdemokratiet foreslår:

- **At Danmark sætter sig spidsen for, at der findes en konkret model for beskatning af digitale selskaber med meget lav eller ingen selskabsskattebetaling.** Sådanne skridt bør tages sammen med lande som Storbritannien, Frankrig og Tyskland. Men Danmark må også erklære sig parate til at tage selvstændige skridt, hvis der ikke kan findes fælles løsninger igennem enten OECD eller EU.

17 Styrket indsats mod skattesnyd

Hvert enkelt land har et ansvar for at sikre, at indsatsen mod skattely og skattesnyd er af et tilstrækkeligt omfang. Det kræver ressourcer og tilstrækkelig klare lovgivningsmæssige rammer. På begge områder kan Danmark gøre mere.

Socialdemokratiet har konkret foreslået, at regeringens besparelser på arbejdet med at undgå international skatteunddragelse sløjfes. I stedet skal området opprioriteres, ligesom myndighederne skal udstyres med nye værktøjer i kampen mod skattesnyd.

Men kampen mod international skattesnyd kan ikke vindes i Danmark alene. Selve fænomenet skattely er internationalt, og derfor må kampen mod det også foregå internationalt.

Socialdemokratiet foreslår:

- **En styrket dansk deltagelse i det internationale arbejde mod skattely – både i EU og OECD.** Danmark bør blandt andet arbejde for, at EU-kommissionens forslag om, at multinationale selskaber skal give en række oplysninger om deres forretninger i alle de lande, de driver forretning i, også kommer til at omfatte

langt flere selskaber. Derudover skal Danmark presse på for at få de øvrige EU-lande til at oprette registre over reelle ejere af virksomheder og få udarbejdet en procedure for udveksling af informationer om reelt ejerskab i EU.

PROVENU OG FORDELINGSVIRKNING

Udspillet indeholder i alt 7 forslag, som der umiddelbart kan beregnes en provenuvirkning af. Provenuvirkningen af forslagene er samlet i tabellen herunder. Som det fremgår, giver forslagene et samlet merprovenu, på ca. 2,8 mia. kr. Provenuet for de enkelte forslag er beregnet af enten Finans- eller Skatteministeriet.

Provenuet fra tilbagerulning af regeringens skattelettelse til virksomhedsarvinger er allerede disponeret i Socialdemokratiets 2025-plan 'Stol på Danmark'. Dermed er provenuet fra dette forslag anvendt til finansiering af Socialdemokratiets allerede udmeldte prioriteringer, der blandt andet sikrer tryghed om velfærden. Det samlede provenu til anvendelse på øvrige formål er således 1,8 mia. kr.

Fordelingsvirkning af forslagene

Forslagene vil ikke have betydning for lønindkom-

ster under 10 mio. kr. eller mindre formueindkomster, hvilket betyder, at hverken middel- eller lavindkomstgrupperne vil blive berørt af ændringerne. Tværtimod vil forslaget om omlægning af arveafgiften føre til lavere skattebetaling for alle, der arver mellem 289.000 og 3,2 mio. kr.

Særligt den rigeste procent vil opleve en skattestigning. Det skyldes hovedsageligt, at en stor del af denne gruppes indkomst stammer fra formueindkomst – dvs. aktieavance, rente- og lejeindtægter mv. Eksempelvis er det kun ca. 1-2 procent, der har så høje aktieindtægter, at de vil blive ramt af den højere aktieavancebeskatning. Ligeledes vil forslaget om at afskaffe det skrå skatteloft på kapitalindkomster pr. definition kun kunne påvirke topskatteydere. Det er omkring 0,3 pct. af den samlede voksne befolkning, der har så høje formueindkomster, at de betaler topskat af den.

PROVENUVIRKNING AF PROVENUGIVENDE FORSLAG

Forslag	Provenu efter tilbageløb og adfærd, mia. kr.
Ingen fradragmulighed for lønninger over 10 mio. kr.* ¹	op til 0,4
Omlægning af arveafgiften* ²	0,1
Tilbagerulning af regeringens skattelettelse til virksomhedsarvinger* ³	1,0
Afskaffelse af topskatte-rabatten for kapitalindkomst* ⁴	0,4
Tilbagerulning af skattelettelsen på høje aktieindkomster* ⁵	0,6
Ingen forhøjelse af loftet i aktiesparekontoen* ⁶	0,2
Ingen forhøjelse af investorfradrag* ⁷	0,1
I ALT	2,8

Kilder: *¹ Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 557 af 24. september 2018 (alm. del), *² Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 463 af 12. juni 2018 (alm. del), *³ Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 64 af 28. september 2018 (L241), 4) *⁴ Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 63 af 29. oktober 2018 (alm. del), *⁵ Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 63 af 29. oktober 2018 (alm. del), *⁶ Forslag til Aktiesparekontotolov (L26, Folketinget 2018-19) samt Erhvervs- og Iværksætteraftalen af 12. november 2017 og *⁷ Forslag til Investorfradrag Lov (L101, Folketinget 2018-19) samt Erhvervs- og Iværksætteraftalen af 12. november 2017.

Anm: Totalen afviger fra summen af de enkelte forslag, som følge af afrunding. Provenuvirkningen for forslaget om begrænset fradragmulighed for lønninger på mere end 10 mio. kr. pr. medarbejder vil være op til 400 mio., da virkningen er angivet før adfærdseffekt. Skatteministeriet er ikke i stand til at vurdere adfærdseffekter af forslaget.

FØLG MED

facebook.com/socialdemokratiet

[@Spolitik](https://twitter.com/Spolitik)

[@Socialdemokratiet](https://www.instagram.com/Socialdemokratiet)

socialdemokratiet.dk

SOCIALDEMOKRATIET